

UTU (Sumer) , OD (Sumer) , OT (Türk) , XOT (Türk) , KUT (Türk) , KUTAY (Türk) , KUTUN (Türk) , ODİN (Skandinav, Finik), WODANAZ (Germanik), GOD (English), GODAN (Lombardic) KUTAY (Türk) → XODA خدا (Deri – Farsi)

Esmail Esmailnia Aref 10/29/2021 --- ve Tarih Celali : Cuma 7/8/1400

Giriş:

Burada türkce “KUT” ve “KUTAY” sözcüğü ve tanrı-adı(teonim- theonym)ını, ele alırken, onu sümer sözcüğü ve tanrı-adı “OD”↔ “OT”(Türk) ve “UTU”↔ “Gün-Od ve Işık Tanrısı”ile karşılaştırıldı. Bu paleolitik(ön-taş dönemi) türük-türkik sözcük ginede ayrı dillere yayılmasını burada ele-aluyuruz.

Bu tanrı-adı “ODİN” olarak Skandinav’lara, göktürk yazısı yanında (orada Runik adlanılır), ve çoklu şamanik söylem-mutologile göçle geçir. Gine-yene bu göçle bu tanrı-adı “WODANAZ” (Germen), “GOD” (English), “GODAN” (Lombard) ve ayrı germenik dillerine geçiyür...

Bu tanrı-adı sözcük, Türküstan ve İran yerli türklerinden, önce “XUVATAY” olarak ve türkce “KUTAY”dan alınarak, Arami-Hindi katışıkı olan, ve Sasani sarayının sanal yazı dili olan, “PAHLAVİ” diline geçir ve yine “XUDA خدا” olarak, yine “Arami-Pehlevi-Hindi-Arabi” dillerinin katışmasıyla yaranan sanal yazı dili olan, Farsi-Deri diline geçir ancak bu Tanrı-adı önceden “XUDHA” (Kassi) tanrı-adı olarak 3500 yıl önce Kafkaz ve İran’nın türüki-eklemeli dilli yerlileri olan, Kassi’ların içinde gözücüyür (Celilov).

Celilov'un bu konunu sonuçlandırması:

Qud, Quday (Türk dili) → God (germen dilleri) 3000 yıl önce

Qud, Quday (Türk dili) → Xudha (Kassi) 3500 yıl önce → Xuda-Xoda Pers dili 2500 yıl önce → Xuda türk dili 1500 yıl önce

Konunun Açıklaması:

Celilov bu sözcüğü, "QUD", "QUDAY" olarak türk dilinde (türükü dillerinde) olduğunu yazıyor. Bunun yazılı olarak kanıtlarda 3500 yıl önce türükü (turkik/eklemeli) dillerinde olan Kassi'lerde "XUDHA" olarak geçer. Oradan, demeli İran'nın yerlileri olan türükü dillilerden, Pers diline, 2500 yıl önce, XUDA-XODA olarak geçiyor. Yene bu Xuda sözcüğü 1500 yıl önce Xuda sözcüğü, fars dilinden türkceye geçiyor.

*** Bence, türkce "KUTAY", Sasani köşkünün sanalca yaranmış, katışık yazı dili olan, Pahlavi adlanan dile, bu türükü/türükü, sözcük, 1500 yıl önce, "XUVATAY" olarak geçer... ve onun sonradan "XUDA" ↔ "KUTAY" denilmesi, İran'nın yerlileri olan türüklerin toplumsal deyim sözcüğü olarak, "Deri/Farsi" diline geçmiştir. "DERİ"de adından görüldüğü gibi "DERBAR" = "KÖŞK" sözcükünden alınmıştır. Buda Deri/Farsi dilinin bir sanal yazılı köşk dili olarak, önceden katışık olan Pahlavi diline, hindi, arabi, türükü dilinin katışmasıyla, yaranmasını görüyoruz.

*** Bu katışıklığı biz gine Zardüşti (ve Manevi / Mezdeki) inancında da görüyoruz. Sasani Zardüştiliği, kendisinde değişik Hindi dinlerle, yerli iranlıların ve partilerin dinlerini, Mesopotamya dinlerini, arami/sami dinlerini (Hristyanlık ve Yahudiliği'de içerirken) katıştırıp ve onu çoklu saptırarak, çarpıtarak, işe alan, bir inanc dır. Bunu biz Sasani'lerin nasıl Parti'lerin tarihini çalarak, saptırarak kendi adlarına vurdıklarında da görüyoruz. Buda bu dinin bir azınlık dominant soyluların köşkünün sanalca yaranmış dini/inanci olduğunu ve toplumdaki uzaklığını gösteriyor.

*** Bu "Sanal-Din", yaratmağı biz Maniçilik Dini (Hristyan-Zardüşti katışığı), Mazdakçilik (yene daha karmaşık yapay din) de görüyoruz. Bu gelenek biz yine Şaabiye (islam dönemi gizli-zardüştilik), Haşhaşi (Şaabiye-İsmailiye katışığı), ve sonradan Babi, Bahai ve ... ayrı yapay/sanal dinlerin İran'da yaranmasında da görüyoruz.

OD (Sumer) ↔ UTU (Sumer) ↔ OD / OT (Türk) ↔ XOT (Türk) ↔ KUT (Türk) ↔ KUTAY (Türk)

Sumerce “OD” türkce “OD / OT / XOT” sözcüğüle bir kökten, birde eş-anlamıdır. Bu sözcükten “UTU” “gün/ışık tanrısı” tanrı-adı olarak, sumercede yaranmıştır. Türkcede “KUTAY”de otda olan “tin/ruh” demek dir.

*** “XOT” sözcüğü türkcede “OT” sözcükünden alınmış, “IŞIK”, “ALOV”, “OT” anlamına gelir. örneğin Xezərbaycan/Azərbaycan türkcesinde işlenen: <“bu çirəğa xot ver”> = <“çirəğin xotunu çoxalt”> = <“çirəğin ışıqın/otun artır/ucalt”> ve...

Sumercede varımızdır:

sun

ud [SUN] wr. ud "day; heat; a fever; summer; sun" Akk. immu; ummedu; umšu; šamšu; ūmu ↔ gün/gündüz, sıcaklık, isi/isti, kızma/ateş, yaz/yay, güneş

Ginede/Yenede sumercede gün/güneş tanrısı UTU de, sumerce “OD” (Sumr) ↔ “OD/OT”, “GÜNEŞ” (Türk) den alınmıştır:

Utu	Larsa	Sun god of justice.	-	Son of Nanna and Ningal. Father of Mamu. Brother of Inanna.	-	Shamash(B), Babbar(S)
-----	-------	---------------------	---	---	---	-----------------------

Türkcede KUD ve KUDAY sözcükünün “OD” sözcükünün “KUT/XOT” gibi söyleniş türü olmasından doğulmasında göz önüne alabiliriz.

Yene bunun esgi türk şamanizminde “OD” un kutsallıktan alınması olasılıklıdır. Burada sonralar “KUT/XOT” ↔ “OT” sözcüğü, gede-gede “KUT” ↔ “KUT-sal” anlamını kazanıyor. Ancak sonradan da “OD” sözcükünün kutsallığıyla bağlı, o söz-kökile ayrı sözcüklerde yaranmıştır:

- OD: Ot, ateş
- ODAK: Ocak, yanma, yansıma merkezi
- ODAKAN: Hanım ozan
- ODANA: birOd/Ana Şamanist gelenekte, “Dişi Melek”
- ODATA: birOd/Ata Şamanist gelenekte “erkek melek”
- ODÇU: Ateşçi
- ODGURMUŞ: 1- Oturmuş, oturaklı, sakın, kendinden emin 2- Yuva kuran, birlik kuran
- ODHAN: birOd/Han Şamanist gelenekte, “Ateşteki Kutlu Ruh”

Üste “ODHAN”ile, “KUTAY”in, ikisininde “Ateşteki Kutlu Tin/Ruh” olması, “KUT” ve “OD”in ikisinnide bir anlamda olmasını gösteriyor:

- ODHAN: birOd/Han Şamanist gelenekte, “Ateşteki Kutlu Ruh”
- KUTAY: birKut/Ay T..1- Ateş parçası, ateş 2- Şamanist gelenekte, “Ateşteki Kutlu Ruh” 3- İpek, ipekli kumaş 4- Kurlu Kadın Ruh 5-Paha biçilmez, değerli T..İlhanlı hanlarından, Argun Han’ın evdeşi ve Keykatu Han’ın anası.

**** tüm bunların sonucu; türkcede iki eş-anlamlı “KUTAY” ve “ODHAN” teonim/tanrı-ad’larının yaranmasıdır,. Bu TANRI-AD’larında, “KUT”ile “OD” anlamının bir olması gözükmemekte dir... ancak bu sözcüklerde eş-anlamlılık, Ön-Daş-Dönemi’ne dayanılır. Şimdi dah “KUT” sözcüğü, esgi anlamı “OD”dan ayrılmış ve alınmış “KUTSALLIK” anlamında kullanılır:

KUTAY ↔ ODHAN ↔ *Ateşteki Kutlu Ruh*

Türkçe'de şamanizm tanrısı olan "KUT" ve "KUTAY"la bağlı, ayrı sözcükler ve anlamlarda vardır:

- KUDA: Sihir, büyü
- KUDAGAÇI: Büyücü, doktor

TAM/ TAN (Sumer) <parlak> ↔ TAN (Türk) <gün açımı> ↔ DAWN (English) <tan vakti, şafak>

Sumercede "ud zal" sözcüğü, "tan" / "gün çıkma" anlamında dır ve sumerce "UD" ↔ "gün" sözcüğünden alınmıştır.

ud zal [PASS] wr. ud zal "to pass (said of time); to dawn; to do something at daybreak" Akk. ?
↔ *TAN, GÜN ÇIKIŞI*

Sumerce "TAM" / "TAN" ↔ "ışılmak" sözcüğü türkçe "TAN, ŞAFAK, GÜN-AĞARMAK" sözcükile bir kökten, birde eş-anlamı dır:

Sumercede varımız dır:

tam [CLEAN] wr. tam; **tan₂** "(to be) **bright**; (to be) pure; to purify; (to be) clean" Akk. ebbu; elēlu; zakû ↔
TAN, IŞIK ; SAF, ARI, SOM ; ARINMAK ; ARI, TEMİZ

bu sözcükle bağlı sumercede "DAN" ↔ "AYDIN", "TEMİZ" sözcüğü de vardır:

dan [PURE] wr. **dan₆**; dan₃; dan₄; dan₂ "(to be) pure, **clear**; to clean" Akk. zakû ↔ *TAN ; ARI ; ARI, TEMİZ*

Birde türkcede bu sumerce sözcük kökünden "TAN" / "DAN" sözcüğü vardır buda olasılıkla bir göçle germenik dillerine DAWN olarak, geçmiştir:

TAN, DAN, : dawn, daybreak.

Türkcede "TANDİR" de vardır ve buda yine sumerce "TAN" sözcüğünün bir alıntısı dır:

TANDİR: 1. oven consisting of a clay-lined pit or a large, earthen jar buried in the ground.

2. tendour, tandour, tendoor (a heating arrangement consisting of a brazier put under a table with a covering over the table and over the legs of those sitting around it).

□ **ERTEN: Tan, şafak**

- **TAN: (Tang)** 1- Gün açımı, gün doğumu, şafak 2- İlginç, acayip, şaşkınlık yaratan 3- Tatlı, tat veren, huzur veren

DAWN: Origin: daw 'to dawn' (10-19 centuries), from Old English dagian; related to day

Hetta germenik dillerinde DAY = GÜNDÜZ sözcüğü eski ingilscede "DAĞ" denilir ve türkce "DAĞ" ↔ "ışık", "sıcak" la bir kökten dir:

DAY: Origin: *dæg* ↔ **DAĞ (TAĞ) - DAĞLAMak**

Türkce "TAN" birde "TANG" denilir ve "DAĞ", "TAĞ" ↔ "IŞIK", "SICAK" buradan geliyür ve "TANG" ↔ "IŞIK", "SICAK", "OD" dan alınmıştır:

- **TAN: (Tang)** 1- Gün açımı, gün doğumu, şafak 2- İlginç, acayip, şaşkınlık yaratan 3- Tatlı, tat veren, huzur veren

*** sumercede "çün-çıkma" a birde, "UTU'E" denilir ve oda sumerce "UTU" / "UD" ↔ "GÜN" / "UD" sözcükünden alınmıştır:

sun

ud [SUN] wr. ud "day; heat; a fever; summer; sun"
Akk. *immu; ummedu; umšu; šamšu; ūmu* ↔ gün, gündüz, yaz

sunrise

utu'e [SUNRISE] wr. utu-e₃ "sunrise" Akk. *šīt šamši* ↔ gün-çıkması, gün-ağarması

Ancak türkcede "KUTSALLIK" anlamında olan "KUT" dan çoklu sözcükler ve anlamlar yaranmıştır, onlardan örneğin olarak, bir sırasını aşağıda getiyürüm:

KUT: 1- Uğur, talih, baht 2- Tanrısal, mübarek 3- Can, ruh, dirilik, yaşam kaynağı, yaşam gücü 4- kader, yazgı 5- Erk, iktidar 6- Bereket, nasip

- **KUTAN:** 1- Dua, yakarış, niyaz 2- Bir avcı kuş 3- Saban, pulluk

- **KUTAR:** Kutsar, kutsayan, kut veren

- **KUTAŞ:** Kutlu, mübarek

- **KUTUN:** 1- Mesut, mutlu, nurlu 2- Mukaddes, kutsal

- **KUTAY:** birlKut/Ay T..1- Ateş parçası, ateş 2- Şamanist gelenekte, "Ateşteki Kutlu Ruh" 3- İpek, ipekli kumaş 4- Kurlu Kadın Ruh 5-Paha biçilmez, değerli T..İlhanlı hanlarından, Argun Han'ın evdeşi ve Keykatu Han'ın anası.

AGUZİG (Sumer) <gün ağarmak/gün çıkması>↔ UG (Sumer) <ışık/ok/ağartı> + ZİG (Sumer) <çık-mak>

Sumerce sözcükte varımızdır:

aguziga [DAWN] wr. a₂-gu₂-zig₃-ga "dawn" ↔ ok/ak + çık ↔ gün çıkışı/ağarması, tan

ug [LIGHT] wr. ug; ug₂ "light" Akk. Nūru ↔ ak / ok / ışıl

zig [RISE] wr. zig₃ "to issue; to levy, raise, muster; to swell; to expend; to rise"

Akk. dekû; gapāšu; tebû; šītu ↔ çık-ma / çık

*** türkcede "oq" / "uk" / "ak" ve benzeri sözcükleri, "şua", "ışın" anlamına geliyürler ve onu "ug" olarak, sumerde de görüyürüz.

İnternet ağında "bilgilendirme kaynağı" olarak bilinen, anacak çoktu "uydurma" ↔ "fake" bililer veren "Wikipedia" dan size "KUTAY" ve "GOD" kökile bağı, bir seri "uydurma", "yanlış-yapalak" bilgileri aşağıda örneğın olarak getiriyürüm:

***burada biz görüyürüz, dilçiler, sözde, Proto-Germanic ve Proto-İndo-European hayali ve sanal dillerine daynarak "GOD" sözüne, kökleri vermişler. Anack bu iki "temiz söz köki", kendileri sümer dilinde de benzerisi olduğına bakarak, onlarda İndo-European kökenli çıkmıyür.

Onun yerine hatta olarda "eklemeli dilli" çıkıyur...

Fakepedia (Wikipedia):

<The Proto-Germanic meaning of *guđán and its etymology is uncertain. It is generally agreed that it derives from a Proto-Indo-European neuter passive perfect participle *ǵʰu-tó-m. This form within (late) Proto-Indo-European itself was possibly ambiguous, and thought to derive from a root *ǵʰey- "to pour, libate" (the idea survives in the Dutch word, 'Giet', meaning, to pour) >

Üste GOD sözüne Proto-Germanic'de *guđán denılır... sonra kuşkuile Proto-İndo-European dilinde *ǵʰu-tó-m, ile bir dutub ve yine çok kuşku'ile *ǵʰey- ↔ dökmek (içgi dökmek) ve onuda Holland dilinde "Giet"le bir kökten görüb.

Ancak sumercede “GADAM” sözcüğü varımızdır. Bu sözcük bir ekincilik sözcüğü olarak ve “sulama kanalı”, “su şelalesi” anlamına gelerek, ekincilik göçleriyle Avrupa ve Asyaya yayılmıştır.

Bunca “Su Dökmek”, “SU Vermek” anlamında sözde Proto-İndo-European sözcüğü olan “*ǵʰu-tó-m”, haman sumercede “GADAM” sözcüğüdür ve oda “SULAMAK”, “SUVERMEK” kanalları ve arkları demekdir...

***Ve yine onu kök olarak, GOD ve KUTAY’a bağlamak olmaz... bu tanrının kökü yine “OT”, “GÜN” olarak görmek daha uygun olur.

Sumercede varımızdır:

pouring

gadam [SLUICE] wr. ga-dam "sluice, waterfall" Akk. Natbaktu

Yene aşağıda görüşünüz gibi, “Fakepadia” dilçiliği, yine “GOD” sözcüğüne bir ayrı olası kökte uydurma olarak yazmıştır. Oda Sanskritce “huta” ve ona kök olarak “*ǵʰaṣ- (*ǵʰeṣh₂-)” ↔ “çağırma, istemek” sözcüğünü görmüşdür.

Ancak sumercede “GU” sözcüğü “ses” anlamına geliyür ve değişik yollarla Sanskrit dilinede girmiş olabilir, bunlardan biride “Sanskrit” dilinin kendisinin “Esgi-Tamil” dilile çok katışık olduğu dır (Hindu dinide Esgi-Tamil dinlerle çok katışık dır)... 1800’lerin romantic bakışile “Sanskrit”i bir “SAF ve TEMİZ ARYA DİLİ” bilmekte “Fekepedia-Wikipedia”nib u yanlışlığa aparıp çıkarmıştır... bu 1800 romantik dilçiliğinden sanal temiz dil sanılan “Proto-İndo-European” ve ayrı “Proto-“ ile başlanan sanal dillerdir... nasıl ki bizlerde temiz ve tekce GEN yoktur ve onun yerine GEN-GÖLÇESİ (gen-pool) adlanan, genler katışığı vardır; ona benzer bir dilin sözcükleride bu genlerden gelen değişik kaynaklardan olabilir...

Aşağıda “Fakepedia”nın yine GOD sözcüğüne yazdığı ayrı öneri vardır ve onuda üste ele aldık:

(Sanskrit huta, see [hotr](#)), or from a root *ǵʰaṣ- (*ǵʰeṣh₂-) "to call, to invoke" (Sanskrit hūta). Sanskrit hutá = "having been sacrificed", from the verb root hu = "sacrifice", but a slight shift in translation gives the meaning "one to whom sacrifices are made."

Depending on which possibility is preferred, the [pre-Christian](#) meaning of the Germanic term may either have been (in the "pouring" case) "[libation](#)" or "that which is libated upon, [idol](#)" — or, as Watkins^[4] opines in the light of [Greek](#) χυτή "poured earth" meaning "[tumulus](#)", "the Germanic form may have referred in the first instance to the spirit immanent in a burial mound" — or (in the "invoke" case) "invocation, prayer" (compare the meanings of Sanskrit [brahman](#)) or "that which is invoked".

Ve yine sumercede varımızdır:

gu [VOICE] wr. gu₃ "voice, cry, noise" Akk. rigmu

***Ve yine onu kök olarak, GOD ve KUTAY’a bağlamak olmaz... bu tanrının kökü yine “OT”, “GÜN” olarak görmek daha uygun olur.

KUT (Turk) ↔ KUTAY (Turk) ↔ GOD (English) ↔ ODİN / GODAN / GUDANAZ/ WODANAZ (Germanic)

Aşağıda biz germanların ve skandinav'ların tanrısı olan ODİN/ GODAN/ WODANAZ tanrısını yine türkçe KUTAY ve KUT'la bağını görebiliriz ve oda GÜN/OD bağlı tanrıdır...

Aşağıda yine bu konuda "Wikipedia" dan bir alıntı yapıyoruz:

....

Wōdanaz[\[edit\]](#)

<Some variant forms of the name [Odin](#) such as the [Lombardic](#) *Godan* may point in the direction that the Lombardic form actually comes from [Proto-Germanic](#) **gudǣnaz*. [Wōdanaz](#) or *Wōdinaz* is the reconstructed Proto-Germanic name of a god of [Germanic paganism](#), known as *Odin* in [Norse mythology](#), *Wōden* in [Old English](#), *Wodan* or *Wotan* in [Old High German](#) and *Godan* in the Lombardic language. *Godan* was shortened to *God* over time and was adopted/retained by the Germanic peoples of the British isles as the name of their deity, in lieu of the Latin word [Deus](#) used by the Latin speaking Christian church, after conversion to Christianity.>

....

[https://en.wikipedia.org/wiki/God_\(word\)](https://en.wikipedia.org/wiki/God_(word))

< "The [Proto-Germanic](#) meaning of **gudǣn* and its etymology is uncertain."

"Some variant forms of the name [Odin](#) such as the [Lombardic](#) *Godan* may point in the direction that the Lombardic form actually comes from [Proto-Germanic](#) **gudǣnaz*. [Wōdanaz](#) or *Wōdinaz* is the reconstructed Proto-Germanic name of a god of [Germanic paganism](#), known as *Odin* in [Norse mythology](#), *Wōden* in [Old English](#), *Wodan* or *Wotan* in [Old High German](#) and *Godan* in the Lombardic language. *Godan* was shortened to *God* over time and was adopted/retained by the Germanic peoples of the British isles as the name of their deity, in lieu of the Latin word [Deus](#) used by the Latin speaking Christian church, after conversion to Christianity."

"the words *guda* and *gub* were used for God in the Gothic Bible.">

**KUD (Sumerian) ↔ KUT , KUD , KUT-lu, KUT-lama
(Türk) ↔ GOOD (English) ↔ İYİ**

Sumercede “KUT” sözcüğü “İYİ”/“YAXŞI”/“YAKIŞIKLI”, “tatlı olmak” anlamına gelir. “KUT” burada, “kutsallık” anlamından bir değişik “anlam” kazanıyor. Sumerce “KUT” ve ingilisce “GOOD” her ikisinde bir kökten olmalı dırlar. Olur sumerce “KUT”, olur ingilisce “GOOD”, türkce “KUT, KUTLAMAK” ↔ “MUT” sözcüğüle bir köktendirler...

Sumerce “KUT”, Akkadceye “MUTQU” olarak girmiştir ve buda türkce “MUT”/“MUTLULUK”la bir kökten olmalı dır.

KUT (Sumer)<iyi><tatlı> ↔ Mutqu (akkad) <iyi > <tatlı> ↔ KUT, KUT-lama, MUT, MUT-lu (Türk), MET (Türk) <yari-tatlı>

Sumerce sözlükte “KUT” ve Akkadce “MATQU” sözleri üsteki anlamda vardır:

kud [SWEET] wr. ku₇ "(to be) good; (to be) (honey-)sweet" Akk. dašpu; matqu; ṭābu

DİDA (Sumer) < tatlı> <bir tür bira> ↔ TAT (Türk)

Sumercede “DİDA” sözcüğü, türkce, “TAT” anlamına geliyür ve bir kökten dırlar. Buradan biz sümer sözcükünde varımız dır:

dida [WORT] wr. dida; dida_x([U₂.SA]) "sweet wort, an ingredient for beer making; beer for transport" Akk. *Billatu*

******* üste görüdüğümüz gibi, sumer-türk ilişkisinde “tatlar” ve “duğular” bir sözcükle denilir.**

Buna benzeri türkcede: <“tatlı çocuk”, “tatlı meyve”, “tatlı yemek”>, <tuzlu yemek, tuzlu kız çocuğu>, <acı haber, acı yemek, acı çekmek> ve

Aynı sözcükler ve ayrıları sümercede de ikili anlamda kullanılıyor.

UDUN (sumer) <kil den ocak> ↔ UD (Sumer) <gün, od> ↔ ODUN (Türk) ↔ OT (Türk)

Germanik dillerde, onlardan biri olan ingiliscede, UDİN ve GOD tanrısının, türkce OT, XOT, KUT, KUTAY’ile ilişkisinde yalnız değil dir...yene türkce “OT”, “OD” sözcükünden alınan sumercede “UDUN” sözcüküde vardır ve “OCAK”, “OTCAK” anlamına gelir ve oda KİL’den yapılmış ocak dır... bu sözcük “UTUNU” olarak Akkad’ceye giryür... türkce ODUN sözcüküde on kimi OD söz-kökninden yaranmıştır.

Sumerce sözcükte varımızdır:

udun

udun [KILN] wr. udun "kiln" Akk. *Utūnu*

SOUL (En) ↔ SÜR (Türk)

Türk şamanizminden çoklu sözcük germanik dillerine geçmiştir... bunlardan biride “ÇORA”, “SÜR” ↔ “tin”, “ruh” sözcüğüdür... ingiliscede “SOUL” olarak gözükmüştür...buda esgi ingiliscede “SAWOL” olarak denilirdi...

Esgi türkce sözcükünde varımızdır:

1. ÇORA: (çura, çur) 1- Yerin kutsal ruhu 2- Cin, peri 3- Ruh
2. ÇORAMAN: Cinli, perili

Esgi ingiliscede varımızdır:

Soul : Old English(sawol) : SB’s spirit

Yenede Lord Clauson’nın esgi türkce sözcükünde varımızdır:

Sür : Tyn, Sür, and Kut

Bezretinov türk şamanizminin ve onun sözcüklerinin Avrupa’da yaygınlaşmasını Kurgan’ların Avrupa’da yayılmasıyla bağlantılı buluyor:

http://s155239215.onlinehome.us/turkic/52Bezertinov/TengriBezertinovBurialsEn.htm#Chapter_5

OD (Sumer) <OT> ↔ UTU (Sumer) <KUTAY, OD’ki KUTLU TİN> ↔ OD (Türk) ↔ XOT/KUT (Türk) ↔ GOD(En) ↔ KUTAY (Türk) ↔ Q-D-Ş (Aramayk) <kutsamak, kutsal> ↔ QİDİŞ / QEDESH / QEDESHU / QETESH (Ugarit) <kutsamak, kutsal> ↔ KUDS قدس / MUKEDDES مقدس (Arab) < kut / kutsal>

Burada sumer “KUT” ve “KUTAY” sözcüğünün, olasılıkla, Kurganlı Gömülme Törenli Çoban’ların göçle Orta-Doğu’ya yayılmasını gösteriyor ve bu göçler ve katışmalarla Sami dillerine geçişini de görüyoruz.

Aramice de varımızdır:

Q-D-Ş (SACRED HOLY) ↔ to consecrate, to purify ↔ sanctuary, sacred object, sacred personnel

Ve Ugarit dilinde de varımızdır:

Ugaritic ↔ qidiş (qdş), Qedesh, Qudshu, Qetesh

bu Kurgan gömüllü toplumunun göçlerinin etkisi dir.

Kutay Ve Kutay'dan alınan TANRIRILIK sözcükleri egi tğrkcesinde:

1. CERKUDAY: birYer/Kutay Eski dönem yerin kutsal ruhu
2. KUTAY: birKut/Ay T..1- Ateş parçası, ateş 2- Şamanist gelenekte,"Ateşteki Kutlu Ruh" 3- İpek, ipekli kumaş 4- Kurlu Kadın Ruh 5-Paha biçilmez, değerli T..İlhanlı hanlarından, Argun Han'ın evdeşi ve Keykatu Han'ın anası.

KUDA: Sihir, büyü

